

hederne bedre for at få lavet en ordentlig forskning af vor samtid på en bedre måde.

Men hvad er det så egentlig, oppositionen har foreslået? Hvad er det, vi har lagt ind i vores forslag? Jo, vi har sådan set bare i al beskedenhed udarbejdet et forslag, hvor vi forsøger at sætte et projekt i gang på nøjagtig samme måde, som man har gjort det i en lang række andre europæiske lande og en lang række amerikanske stater, ved at man får etableret et institut, der kan samle forskningen om den kolde krig, om vor samtid.

Når vi har foreslået det som et nordisk institut, er det for at kunne gøre brug af den synergi-effekt og de erfaringer, man har fra de øvrige nordiske lande, men også for at kunne få samlet kræfterne, både med hensyn til forskere, formidlere og brugere på området. Det burde da være selvindlysende, at det har alle en interesse i. Jeg kan simpelt hen ikke se, hvorfor Venstre og Konservative er imod det. Jeg fatter det simpelt hen ikke. Og vi har da heller ikke hørt et eneste argument imod det. Vi har oven i købet gjort det – netop for at signalere, at det ikke er et forsøg på at være polemiske – at vi i forslaget skriver:

»Forslagsstillerne har endvidere konstateret, at regeringen og Dansk Folkeparti i finanslovsaftalen for 2006 har aftalt, at »under hensyn til resultaterne fremlagt i DIIS-rapporten om Danmark under den kolde krig, skal forskningen blandt andet yderligere klarlægge aspekter af de militære trusler rettet mod Danmark og Østersøområdet, herunder østblokkens indflydelse på danske beslutningstagere.«

Kl. 15.15

Det har vi sagt. Det skal ikke være en polemisk debat om, hvorvidt det her er det centrale eller ej, og derfor har vi sagt, at vi foreslår, at denne problemstilling skal indgå i instituttets virkefelt. Der er altså ingen modsætning, intet forsøg på at sige, at der er noget, vi ikke tør, ikke ønsker at der skal forskes i. Nej, tværtimod, lad os få det hele med.

Vi har under debatten været meget kritiske fra hele oppositionens side over for aktstykket, som jo er en meget særlig konstruktion, hvor man uvist af hvilken grund beder en forsvarsminister om at agere videnskabsminister, sammensætte en bestyrelse osv. Kritikken af det skal jeg vende tilbage til.

Dansk Folkepartis ordfører, hr. Jesper Langballe, der ikke har læst vores forslag, men har skrevet en ordførertale, ud fra hvad han troede vi ville kunne finde på at sige og foreslå, sagde

så: Jamen hvad er det så, oppositionen vil? Ja, de vil slet ikke have lavet opslag, de vil bare give en eller anden navngiven professor på Syddansk Universitet nogle penge, han kan forske for.

Det er vrøvl og nonsens, en uvederhæftig udtalelse, ukendskab til et forslag.

Hvad er det, vi har foreslået? Vi har skrevet:

»Forslagsstillerne påtænker instituttets oprettelse og placering udbudt via enten Det Strategiske Forskningsråd eller Grundforskningsfonden, således at det bedst kvalificerede miljø får tilført midlerne.«

Er det en særlig ondsindet manøvre fra oppositionens side, at vi ønsker, at det bedste faglige miljø får mulighed for at forske i den kolde krigstid?

Vi har ikke hørt et eneste argument imod det. Vi har i hvert fald ikke hørt det argument, at det skulle være usagligt. Tværtimod, man har forbigået det i tavshed. Den eneste, der har kommenteret det, er hr. Langballe, som så ikke har læst forslaget.

Hvad er det så, regeringen foreslår? Eller måske skulle man spørge: Hvad er det, Dansk Folkeparti har fået regeringen til at gennemføre? Det er nok mere den retorik, man må bruge, for når man hører argumenterne fra ministeren og Venstre og De Konservative, er det helt tydeligt, at det ikke er noget, der er groet i deres baghave, som det vistnok hedder på nudansk.

Da det kom frem, at man ville placere centeret ved Forsvarsakademiet, gjorde Forsvarsakademiet stilfærdigt opmærksom på, at det sådan set ikke lå inden for deres ekspertise, det var ikke noget, de havde forstand på. Gjorde det indtryk? Næh, det gjorde ikke indtryk på ministeren, at Forsvarsakademiet, som jo har at gøre med strategi og militærhistorie, ikke mente sig kvalificeret til at gå ind i den del af undersøgelsen af den kolde krig, som har med kulturdebatten at gøre.

Som hr. Michael Clemmensen fra Forsvarsakademiet har udtrykt det:

»Vi har intet med det at gøre. Vi har ingen ekspertise inden for det, centeret skal forske i, og derfor har vi ikke grundlag for at forstå beslutningen. Vi kan ikke se, at Forsvarsakademiet spiller nogen som helst rolle i den her sag.«

Men så er det jo sådan, at holdningen til ytringsfriheden er så vidt fremskreden i Danmark, at der naturligvis er gået en melding fra regeringen til Forsvarsakademiets leder med meldingen om, at den form for ytringer ikke er velset: I må komme med en pressemeddelelse,